

Владика Атанасије: Што више простора у својим душама оставимо за Христа

Пастирска порука Епископа милешевског Атанасија верном народу Епархије милешевске на почетку Божићног поста, изговорена на празник Светог Јована Златоустог, 26. новембра 2023. године у манастиру Милешеви

Стојимо пред данима Божићнога поста. Почињемо да се припремамо да прославимо Рођење Господа Исуса Христа, рођење Бога у телу. Господ се родио и извршио Своје дело спасења, победио сатану, победио смрт, основао Цркву, дао нам Своје апостоле, Своје Јеванђеље, преобразио овај свет, усмерио га ка спасењу. Ка спасењу усмерио историју рода људскога. Показао спасоносни пут, Он је Пастир добри, Врата у Живот.

Али, Господ Исус Христос треба стално да се рађа у свакоме од нас, у души нашој, у срцима нашим, у уму нашем. Да преображава живот свакога од нас, свакога од нас да усмери Царству своме Небескоме и животу вечном. Што више простора да заузима у душама и срцима нашим. Зато почињемо раније

да се припремамо да прославимо Рођење Христово. Свакога дана да узрастамо у науци његовој, у љубави према Њему, у богољубљу и човекољубљу. Да усвајамо оне заповести Његове: да љубимо Господа Бога свом душом својом, свим умом својим, свим срцем својим, свим својим бићем. И ближњега свога као себе самога.

Пре свега да очекујемо Христа да уђе у наш живот онако као што је описано у одељку из данашњег прочитаног Јеванђеља. Да очекујемо Христа као оног Милостивог Самарјанина, који примећује свакога, прилази у сваком болу, и који је готов да помогне у свакој муци.

Скоро цео свет се налази у зараћеном стању. Задајемо ране једни другима. Имамо потребу за Христом, Исцелитељем и Избавитељем. Направимо то поређење између Њега и човека. Проверавали су ко је тај наш најближњи, и Господ је то изложио у причи о милостивом Самарјанину. Човек неки путовао из Јерусалима у Јерихон, и путујући запао међу разбојнике који су га испребијали и полумртва оставили на путу. И наилазе прваци јудејски истим оним путем, примећују га, пролазе не реагујући. И тим путем истим, случајно, наилази странац. Тамо је речено Самарјанин, то значи странац, неко ко не припада оном народу, и он примећује, прилази и, тамо је речено, сажали му се, зави му ране, и поставио га на своје кљусе и одвео у гостионицу, збринуо га, платио гостионичару, и још му обећао доплатити кад наиђе, ако буде више потрошио на њега.

Ми смо управо у том стању, цело човечанство, у стању тог пребијеног човека, па чак и сами према себи се разбојнички односимо и сами себи ране задајемо. Поставимо онда себи питање, од кога можемо очекивати избављење? Од оног који има богољубља и човекољубља. Онај ко је Богољубац и човекољубац, то је Господ Христос. Он је из љубави према Оцу Своме Небескоме, а и из љубави према деци Његовој, према нама, сишао међу нас.

И ето, ми се сада припремамо да прославимо Његово Рођење. Имамо више од месец дана за припрему. Било би мудро да очекујемо Његов долазак баш овако, међу нас, Његово јављање у нашим животима, нашим душама, нашим срцима. Њега да усвајамо као Пастира и као Исцелитеља, као оног Милостивог Самарјанина. Што више простора да направимо у душама својим за Христа. Да се Он опет и опет рађа у срцима нашим, у уму нашем и да узраста у бићу нашем.

Срећан и Богом благословен почетак Божићног поста!

Епископ милешевски Атанасије

mitropolija.com